

НАРЕДБА № 3 от 24.10.2014 г. за условията и реда за водене на регистрите при международно осиновяване и даване на съгласие от министъра на правосъдието

Издадена от министъра на правосъдието, обн., ДВ, бр. 91 от 4.11.2014 г., в сила от 4.11.2014 г., изм. и доп., бр. 3 от 5.01.2018 г., в сила от 5.01.2018 г., бр. 36 от 27.04.2018 г., бр. 31 от 12.04.2019 г.

Глава първа ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. С тази наредба се определят условията и редът за:

1. водене на регистрите по чл. 113, ал. 1 от Семейния кодекс (СК) и тяхното съдържание;

2. даване на съгласие от министъра на правосъдието за осиновяване на дете с обичайно местопребиваване в Република България от лице с обичайно местопребиваване в чужбина;

3. предприемане на специалните мерки в случаите по чл. 112, ал. 6 СК.

Чл. 2. Министърът на правосъдието предприема необходимите мерки за защита на личните данни в съответствие със Закона за защита на личните данни.

Чл. 3. (1) Международното осиновяване на дете с обичайно местопребиваване в Република България се осъществява в съответствие с чл. 21 от Конвенцията за правата на детето от 20 ноември 1989 г. (ратифицирана с Решение на ВНС – ДВ, бр. 32 от 1991 г.) (ДВ, бр. 55 от 1991 г.) и Конвенцията за защита на децата и сътрудничество в областта на международното осиновяване от 29 май 1993 г. (ратифицирана със закон – ДВ, бр. 16 от 2002 г.) (ДВ, бр. 78 от 2002 г.), наричана по-нататък "Хагска конвенция".

(2) Международното осиновяване по ал. 1 се осъществява чрез посредничество на акредитирана организация по чл. 116 СК или централен орган по Хагската конвенция.

Чл. 4. Действия по международно осиновяване се предприемат след вписване в регистрите по чл. 113, ал. 1, т. 1 до т. 3 СК с изключение на случаите по чл. 82, ал. 2 СК.

Глава втора РЕГИСТРИ ПРИ МЕЖДУНАРОДНО ОСИНОВЯВАНЕ

Раздел I Общи положения

Чл. 5. (1) Министерството на правосъдието води регистрите по чл. 113, ал. 1 СК на електронен носител.

(2) Регистърът по чл. 113, ал. 1, т. 1 СК съдържа: дата на постъпване и регистрационен номер на досието на детето; дата и уникален пореден номер на вписване; имена; ЕГН; дата и място на раждане; здравословно състояние; имена на родителите и информация за контакти с детето; имена на братя и/или сестри и информация за емоционална връзка; мярка за закрила; решения на Съвета по международно осиновяване; съдебно решение за осиновяване; други данни от значение за осиновяването.

(3) Регистърът по чл. 113, ал. 1, т. 2 СК съдържа: дата на постъпване и регистрационен номер на преписката на осиновяващия; дата и уникален пореден номер на вписване; имена; дата на раждане; държава по обичайно местопребиваване; разрешение за осиновяване и валидност; характеристики на детето, което желае да осинови; информация за представляващ по чл. 3, ал. 2 и акредитирана организация в чужбина; решения на Съвета по международно осиновяване; съдебно решение за осиновяване; следосиновително наблюдение; други данни от значение за осиновяването.

(4) Регистърът по чл. 113, ал. 1, т. 3 СК съдържа: дата на постъпване и регистрационен номер на преписката на осиновяващия; дата и уникален пореден номер на вписване; имена; дата на раждане; разрешение за осиновяване и срок на валидност; държава по обичайно местопребиваване и характеристики на детето, което желае да осинови; информация за представляващ – българска акредитирана организация; компетентна дирекция за социално подпомагане; дата на изпращане на преписката за осиновяване; дата на получаване на предложение за дете и характеристиките му; дата на получаване на съгласие или отказ от осиновяващ и от министъра на правосъдието; дата на допускане на осиновяване и други данни от значение за осиновяването.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 3 от 2018 г., в сила от 1.01.2018 г.) Регистърът по чл. 113, ал. 1, т. 4 СК съдържа: дата на постъпване и регистрационен номер на акредитационната преписка; дата на вписване; уникален пореден номер на вписване; наименование на организацията на български език и на латиница; адрес за осъществяване на дейността по посредничество; име на представляващ; номер, дата на издаване и срок на валидност на разрешението за посредничество; държави, за които организацията ще осъществява посредничество, и максималния размер на разноските за всяка държава; данни за регистрация; единен идентификационен код; постъпили сигнали; дадени задължителни предписания и други данни от значение за дейността по посредничество.

Чл. 6. (1) Промяна в обстоятелствата, вписани в регистрите, която не е основание за заличаване, подлежи на отбелязване.

(2) Отбелязването се извършва по начин, който не засяга вписаните вече обстоятелства.

(3) При заличаване в регистъра се отбелязват основаниято и датата на заличаването.

Раздел II

Регистър на децата, които могат да бъдат осиновени от лица с обичайно местопребиваване в чужбина при условията на пълно осиновяване

Чл. 7. (1) При настъпване на условията по чл. 113, ал. 2 СК Съветът по осиновяване към регионалната дирекция за социално подпомагане предоставя в Министерството на правосъдието оригиналните документи от досието на детето. Копие от документите остава на съхранение в регионалната дирекция.

(2) Досието на детето съдържа:

1. заверен препис от акта за раждане;

2. удостоверение за раждане;

3. документи за вписване в регистъра по чл. 83, ал. 2 СК – уведомление по чл. 84, ал. 1 или 2 СК; молба по чл. 84, ал. 3 – 5 СК; декларации от родителите за съгласие за пълно осиновяване по образец; становища по чл. 84, ал. 3 СК; заповеди по чл. 84, ал. 6 СК с отбелязана с подпис и печат дата на влизане в сила; документи, удостоверяващи съобщаването на заповедите по чл. 84, ал. 6 СК;

4. заверен препис от решение/решения на съда за налагане на мярка за закрила по реда на Закона за закрила на детето и/или заповеди на директора на дирекцията за социално подпомагане за временно настаняване;

5. доклад за социалния статус на детето по образец към наредбата по чл. 83, ал. 3 във връзка с чл. 86, ал. 6 СК;

6. удостоверение от съответния орган по настойничеството и по попечителството в предвидените от закона случаи;

7. документи, удостоверяващи настъпилите обстоятелства по чл. 113, ал. 2 СК – извлечения от протоколите на Съвета по осиновяване, уведомления до определените осиновяващи, откази и други;

8. медицинско свидетелство за здравословното състояние на детето по образец към наредбата по чл. 83, ал. 3 във връзка с чл. 86, ал. 6 СК;

9. индивидуална характеристика на детето по образец – приложение № 1;

10. четири удостоверения за идентичност със снимка на детето в цял ръст;
11. доклад относно правния статус по образец – приложение № 2;
12. удостоверение за родствени връзки на детето и удостоверения за наложени правни ограничения на родителите;
13. становище от дирекцията социално подпомагане за интереса на детето при международно осиновяване, включително информация за неговото мнение и нагласи, когато може да формира такива, и за наличие или липса на емоционална връзка с братя и сестри.

Чл. 8. (1) Досието на детето се разглежда в едномесечен срок от постъпването му.

(2) Ако се установи, че има недостатъци и/или липса на документи по чл. 7, ал. 2, т. 1 – 11, Министерството на правосъдието изпраща съобщение за това до съответните Съвет по осиновяване и регионална дирекция за социално подпомагане, в което дава указания за отстраняване в едномесечен срок от получаване на съобщението. Съобщението съдържа и указание, че неотстраняването на недостатъците в посочения срок ще предизвика прекратяване на производството.

(3) По искане на съответната регионална дирекция за социално подпомагане документите от досието на детето се предоставят за привеждането им в съответствие с дадените указания.

(4) Ако недостатъците не бъдат отстранени в срока по ал. 2, производството се прекратява, а документите се връщат на подателя им. Министерството на правосъдието уведомява ежемесечно Агенцията за социално подпомагане за броя на върнатите досиета.

(5) Детето се вписва в регистъра по чл. 113, ал. 1, т. 1 СК в едномесечен срок от постъпването в Министерството на правосъдието на неговото досие или съответно на документите по ал. 2. При констатирана невъзможност да бъде събрана необходимата информация, съдържаща се в документите по чл. 7, ал. 2, т. 12 и 13, детето се вписва в регистъра въз основа на наличните данни за него.

(6) Вписването се извършва по реда на постъпване. Всяко дете се вписва в регистъра със свой уникален пореден номер.

(7) За всяко вписано в регистъра дете се създава, поддържа и съхранява досие.

(8) Министерството на правосъдието уведомява съответната регионална дирекция за социално подпомагане за вписването във водения от него регистър и за необходимостта от съгласуване на действията по национално и международно осиновяване, информиране и подготовка на детето.

(9) Регионалната дирекция за социално подпомагане предоставя в Министерството на правосъдието на всеки 3 месеца актуални документи по чл. 7, ал. 2, т. 8 и 9, на всеки 12 месеца – по чл. 7, ал. 2, т. 5 и 10, както и всяка нова или допълнителна информация или документ относно обстоятелства, свързани с детето, в 7-дневен срок от узнаването.

Чл. 9. (1) Заличаване на дете, вписано в регистъра, се извършва при:

1. допуснато осиновяване;
2. навършване на пълнолетие;
3. установяване на произхода на детето;
4. оттегляне на предварително даденото от родителите съгласие за пълно осиновяване;
5. възстановяване на родителските права в случай на вписване по чл. 84, ал. 3 СК;
6. реинтеграция на детето в биологичното семейство;
7. настаняване на детето в семейство на роднини или близки;
8. смърт на детето.

(2) Заличаването при допуснато международно осиновяване се извършва на основание влязлото в сила съдебно решение за допускане на осиновяването на детето. При национално осиновяване заличаване се извършва на основание уведомление от регионалната дирекция за социално подпомагане.

(3) При навършване на пълнолетие детето се заличава служебно от регистъра, освен ако досието му вече е подадено в съда.

(4) Заличаване при установяване на произхода на детето или при възстановяване на родителските права се извършва на основание заверен препис от влязлото в сила съдебно решение или удостоверение за раждане на детето, издадено след припознаването.

(5) Заличаване при оттегляне на предварително даденото от родителите съгласие за пълно осиновяване на детето се извършва след представяне на документ по чл. 92 СК.

(6) Заличаване при реинтеграция на детето в биологичното семейство или при настаняване на детето в семейство на роднини или близки се извършва на основание заповедта на дирекцията за социално подпомагане.

(7) Заличаване при смърт на детето се извършва на основание препис от акт за смърт.

(8) Документите по ал. 2 и ал. 4 – 7 се представят в Министерството на правосъдието от съответната регионална дирекция за социално подпомагане.

(9) Когато за дете, за което са предприети действия по осиновяване, настъпи някое от основанията по ал. 1, Министерството на правосъдието уведомява съответния орган или акредитирана организация по чл. 116 СК за прекратяването на процедурата и изисква връщане на доклада за детето от съответната държава.

(10) В случаите на заличаване по ал. 1, т. 2 – 8 оригиналните документи от досието на детето се архивират в Министерството на правосъдието освен при постъпило искане от регионалната дирекция за социално подпомагане за връщане на всички или определени документи.

(11) (Изм. – ДВ, бр. 31 от 2019 г.) Министерството на правосъдието писмено уведомява съответната регионална дирекция за социално подпомагане за заличаването.

Раздел III

Регистър на осиновяващи по чл. 113, ал. 1, т. 2 СК

Чл. 10. (1) (Изм. – ДВ, бр. 36 от 2018 г.) Лице с обичайно местопребиваване в чужбина, което желае да осинови дете с обичайно местопребиваване в Република България, подава заявление до Министерството на правосъдието чрез централния орган или чрез акредитирана организация по чл. 116 СК.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 36 от 2018 г.) Заявлението може да бъде изготвено и от централния орган или от акредитираната организация по чл. 116 СК.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 36 от 2018 г.) Заявлението съдържа:

1. кратко представяне на осиновяващия – име, гражданство, номер на документ за самоличност, дата и място на раждане, държава по обичайно местопребиваване и адрес;

2. кратка история на семейството на осиновяващия;

3. информация за икономическото и социалното положение на осиновяващия;

4. информация за здравословното състояние на осиновяващия и членовете на неговото семейство;

5. информация за централния орган, акредитирана организация в държавата по обичайното местопребиваване на осиновяващия и акредитирана организация по чл. 116 СК;

6. характеристики на детето, което желае да осинови, в съответствие с разрешението

за осиновяване, включително особености в здравословното състояние и/или развитието, които осиновяващият приема;

7. мотиви относно осиновяването;

8. дата и подпис.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 36 от 2018 г.) Към заявлението се прилагат:

1. разрешение за осиновяване на дете съгласно правото на държавата по обичайното местопребиваване на осиновяващия;

2. документ, издаден от компетентен орган, удостоверяващ, че решението на българския съд за осиновяване ще бъде признато в държавата по обичайното местопребиваване на осиновяващия, освен в случаите, когато той има обичайно местопребиваване в държава, страна по Хагската конвенция;

3. документ, издаден от компетентен орган, удостоверяващ, че осиновяващият не е лишен от родителски права;

4. социален доклад;

5. (изм. – ДВ, бр. 36 от 2018 г.) документ за здравословното състояние на осиновяващия, изготвен от лекар, който съдържа оценка на физическото и психическото здраве на лицето въз основа на минали и настоящи заболявания; документът съдържа и данни относно наличие/липса на хронични заболявания, заразни венерически болести, СПИН, туберкулоза и други застрашаващи живота болести и следва да бъде издаден не по-рано от една година от подаване на заявлението по ал. 1;

6. (доп. – ДВ, бр. 31 от 2019 г.) документ за съдимост на осиновяващия, когато не е български гражданин;

7. копие на документ за самоличност;

8. (доп. – ДВ, бр. 31 от 2019 г.) документ за платена държавна такса по чл. 113, ал. 5 СК, освен когато таксата е платена по електронен път.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 36 от 2018 г.) В случаите на осиновяване от съпрузи социалният доклад съдържа данни за двамата осиновяващи, като към заявлението се прилага и удостоверение за сключен брак.

(6) (Изм. – ДВ, бр. 36 от 2018 г.) Когато заявлението по ал. 1 се подава чрез акредитирана организация по чл. 116 СК, към него се прилагат сключеният от организацията договор за обслужване на клиента, както и пълномощното от

осиновяващите за осъществяване на посредничество в процедурата по международно осиновяване.

(7) (Изм. – ДВ, бр. 36 от 2018 г.) Договорът и пълномощното се представят в Министерството на правосъдието и в случаите, когато акредитирана организация по чл. 116 СК предприеме посреднически действия по процедура, започнала по заявление, подадено чрез:

1. централен орган;

2. друга акредитирана организация по чл. 116 СК, чийто договор за обслужване на клиента е прекратен и пълномощното е оттеглено.

(8) (Изм. – ДВ, бр. 36 от 2018 г.) Всеки документ от чужбина се представя в оригинал и в превод на български език, заверен от българското посолство или консулство в съответната държава. Документ, легализиран по реда на глава втора от Правилника за легализациите, заверките и преводите на документи и други книжа, утвърден с Постановление № 184 на Министерския съвет от 1958 г. (ДВ, бр. 73 от 1958 г.), удостоверен по реда на Конвенцията от 5 октомври 1961 г. за премахване на изискването за легализация на чуждестранни публични актове (ратифицирана със закон – ДВ, бр. 47 от 2000 г.) (обн., ДВ, бр. 45 от 2001 г.) или освободен от изискванията за легализация, се представя в оригинал и в превод на български език, извършен от лице от списъка на физическите лица, които извършват преводи на документи и други книжа от български на чужд език и от чужд на български език на територията на Република България, поддържан от Министерството на външните работи. Положеният в превода подпис на преводача се удостоверява нотариално в Република България.

(9) (Изм. – ДВ, бр. 31 от 2019 г.) Изискванията по ал. 8 не се прилагат по отношение на сключените от организациите договори за обслужване на клиента по ал. 6 и документите по ал. 4, т. 7 и 8.

(10) Когато социалният доклад по ал. 4, т. 4 е изготвен преди повече от една година, се представя и актуализиран доклад, а при невъзможност – документ, удостоверяващ липсата на промени на описаните в доклада обстоятелства.

(11) (Изм. – ДВ, бр. 36 от 2018 г.) Когато заявлението е изготвено от централния орган или от акредитирана организация по чл. 116 СК, към него се прилага и декларация от осиновяващия относно характеристиките на детето, което желае да осинови, съответстващи на разрешението за осиновяване, включително особеностите в здравословното състояние и/или развитието на детето, които приема, и мотивите относно осиновяването.

Чл. 11. (1) (Изм. – ДВ, бр. 36 от 2018 г., бр. 31 от 2019 г.) Заявлението по чл. 10, ал. 1 се разглежда в 14-дневен срок от подаването. За целите на разглеждане на заявлението данните за съдимостта на осиновяващия, когато е български гражданин, се установяват

служебно.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 36 от 2018 г.) Ако заявлението или приложените документи не отговарят на изискванията на чл. 10, Министерството на правосъдието изпраща съобщение до централния орган или до акредитираната организация по чл. 116 СК с указания за отстраняване на допуснатите недостатъци в едномесечен срок от получаване на съобщението. Същото съдържа и уведомяване, че неотстраняването на недостатъците в посочения срок ще предизвика прекратяване на производството.

(3) По искане на подателя документите му се предоставят за привеждането им в съответствие с дадените указания.

(4) Ако подателят не отстрани недостатъците в срока по ал. 2, производството се прекратява.

Чл. 12. (1) (Изм. – ДВ, бр. 36 от 2018 г., бр. 31 от 2019 г.) Въз основа на заявлението и приложените документи осиновяващият се вписва в регистъра по чл. 113, ал. 1, т. 2 СК, ако отговаря на изискванията на чл. 78 СК. Вписването се извършва в 14-дневен срок от подаване на заявлението, съответно от представяне на документите по чл. 11, ал. 2 и съобразно постъпването им.

(2) Министерството на правосъдието уведомява писмено осиновяващия за извършеното вписване в 14-дневен срок чрез акредитираната организация по чл. 116 СК или централния орган.

(3) При отказ за вписване в регистъра по чл. 113, ал. 1, т. 2 СК осиновяващият се уведомява писмено чрез акредитираната организация по чл. 116 СК или централния орган, като се посочват мотивите. Отказът може да бъде оспорен по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Чл. 13. (1) Всеки осиновяващ се вписва в регистъра със свой уникален пореден номер. Осиновяващите съпрузи се вписват под общ уникален пореден номер.

(2) За всеки вписан в регистъра осиновяващ, съответно съпрузи, се създава, поддържа и съхранява преписка.

(3) При промяна в обстоятелствата, при които е вписан в регистъра, осиновяващият чрез централния орган или акредитираната организация по чл. 116 СК уведомява Министерството на правосъдието в едномесечен срок от настъпването, съответно от узнаването.

(4) (Доп. – ДВ, бр. 3 от 2018 г., в сила от 5.01.2018 г.) В едномесечен срок от изтичане на срока на валидност на разрешението по чл. 10, ал. 4, т. 1 осиновяващият чрез централния орган или акредитираната организация по чл. 116 СК е длъжен да представи разрешение за осиновяване във формата по чл. 10, ал. 8. По изключение при постъпило изявление от органа, който издава разрешението, че същото е в процес на изготвяне, се

предоставя допълнителен двумесечен срок. С разрешението, във формата по чл. 10, ал. 8, се представя и актуален социален доклад, ако е изготвен, или изявление от съответния компетентен орган, че не е настъпила промяна на обстоятелствата, описани в предходния.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 3 от 2018 г., в сила от 5.01.2018 г.) Осиновяващият ежегодно, съобразно датата на вписване или с представянето на документите за годност по реда и в сроковете по ал. 4, писмено потвърждава желанието си да осинови дете с обичайно местопребиваване в Република България чрез централния орган или акредитираната организация по чл. 116 СК. Декларацията се представя в оригинал и в официален превод на български език и съдържа кратка информация по чл. 10, ал. 3, т. 3, 4 и 6, дата на изготвяне и подпис.

(6) (Нова – ДВ, бр. 3 от 2018 г., в сила от 5.01.2018 г.) Кандидатурата на осиновяващ, който не е изпълнил задълженията си по ал. 4 и 5, не се разглежда от Съвета по международно осиновяване за определяне на подходящ осиновяващ.

Чл. 14. (1) (Изм. – ДВ, бр. 36 от 2018 г.) Осиновяващият или съответен компетентен орган в приемащата държава може да поиска временно спиране на разглеждането на заявлението за осиновяване за период до 12 месеца.

(2) На основание постъпилото искане по преписката на осиновяващия не се извършват никакви действия до изтичане на периода по ал. 1.

(3) В едномесечен срок от изтичане на периода по ал. 1 осиновяващият представя декларация по чл. 13, ал. 5.

(4) (Доп. – ДВ, бр. 3 от 2018 г., в сила от 5.01.2018 г.) При условие че обстоятелствата, наложили спирането, касаят годността на осиновяващия, в срока по ал. 3 се представят и актуален социален доклад и/или разрешение за осиновяване във формата по чл. 10, ал. 8.

(5) Осиновяващият се заличава от регистъра, ако в срока по ал. 3 в Министерството на правосъдието не постъпят документите по ал. 3 и 4.

(6) Документите по ал. 1 до 4 се представят във формата по чл. 10, ал. 8 чрез централния орган или акредитираната организация по чл. 116 СК.

Чл. 15. (1) Заличаване от регистъра се извършва:

1. по искане на осиновяващия;
2. когато е отпаднала годността на осиновяващия за осиновяване;
3. в случаите по чл. 37, ал. 4;
4. при непредставяне на разрешение в сроковете по чл. 13, ал. 4;

5. при непредставяне на документ по чл. 13, ал. 5 в продължение на две поредни години;

6. в случаите по чл. 14, ал. 5;

7. при смърт на осиновяващия;

8. при осиновяване на дете с обичайно местопребиваване в Република България.

(2) Семейство осиновяващи се заличава, ако условията по ал. 1 са налице и за двамата съпрузи.

(3) Искането на осиновяващия за заличаване от регистъра се подава в Министерството на правосъдието чрез централния орган или чрез акредитираната организация по чл. 116 СК. Искането може да бъде направено и от централния орган или от акредитираната организация по чл. 116 СК.

(4) В случаите по ал. 1, т. 3 – 6 заличаването се извършва служебно.

(5) В случаите по ал. 1, т. 1, 2, 7 и 8 заличаването се извършва след получаване на съответните документи в оригинал и в официален превод на български език.

(6) (Изм. – ДВ, бр. 31 от 2019 г.) Министерството на правосъдието уведомява писмено съответния централен орган или акредитирана организация по чл. 116 СК за заличаването освен в случаите по ал. 1, т. 8.

(7) При заличаване по ал. 1, т. 1 – 7 и постъпило искане министерството връща документите на осиновяващия на централния орган или акредитирана организация по чл. 116 СК, чрез която са подадени. По преписката на осиновяващия се съхраняват копия от документите.

(8) В случаите, когато е даден ход на процедура по осиновяване и настъпи някое от основанията по ал. 1, процедурата се прекратява, за което Министерството на правосъдието уведомява централния орган и акредитираната организация по чл. 116 СК. Когато производството е пред съда, Министерството на правосъдието го уведомява за извършеното заличаване на осиновяващия.

Раздел IV

Регистър на осиновяващи по чл. 113, ал. 1, т. 3 СК

Чл. 16. (1) (Изм. – ДВ, бр. 36 от 2018 г., доп., бр. 31 от 2019 г.) Осиновяващ с обичайно местопребиваване в Република България, който желае да осинови дете с обичайно местопребиваване в чужбина и по реда на чл. 86 СК е получил разрешение за вписване в регистъра, подава заявление до Министерството на правосъдието. Заявлението

може да се подаде от или чрез акредитирана организация по чл. 116 СК.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 36 от 2018 г.) Заявлението съдържа:

1. кратка информация за осиновяващия – име, гражданство, номер и дата на издаване на документ за самоличност, датата и мястото на раждане, постоянен и настоящ адрес;

2. кратка история на семейството на осиновяващия;

3. информация за икономическото и социалното му положение;

4. мотиви за осиновяването;

5. (изм. – ДВ, бр. 36 от 2018 г.) държава по обичайното местопребиваване на детето, към която да се отправи заявлението за осиновяване, и характеристики на детето, което желае да осинови;

6. подпис на подателя.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 36 от 2018 г.) Към заявлението се прилагат:

1. (изм. – ДВ, бр. 31 от 2019 г.) разрешение за вписване в регистъра, издадено по реда на чл. 86 СК;

2. социален доклад;

3. (изм. – ДВ, бр. 31 от 2019 г.) документите, определени от наредбата по чл. 83, ал. 3 СК, въз основа на които е извършено социалното проучване за годността на лицето да осинови дете и по реда на чл. 86 СК е издадено разрешението за вписване в регистъра;

4. (изм. – ДВ, бр. 36 от 2018 г., отм., бр. 31 от 2019 г.);

5. (отм. – ДВ, бр. 31 от 2019 г.);

6. заверено копие на документ за самоличност;

7. (доп. – ДВ, бр. 31 от 2019 г.) документ за платена държавна такса по чл. 113, ал. 5 СК, освен когато таксата е платена по електронен път.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 3 от 2018 г., в сила от 5.01.2018 г.) При осиновяване от съпрузи социалният доклад съдържа данни за двамата съпрузи.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 36 от 2018 г.) Когато заявлението по ал. 1 се подава от или чрез акредитирана организация по чл. 116 СК, към него се прилагат сключеният от

организацията договор за обслужване на клиента, както и пълномощно за осъществяване на посредничество в процедурата по международно осиновяване.

(6) (Изм. – ДВ, бр. 31 от 2019 г.) Всеки документ се представя в оригинал и в превод на официалния език на държавата по обичайното местопребиваване на детето, заверен съгласно изискванията на съответната държава. В случай че държавата по обичайното местопребиваване на детето е страна по Конвенцията от 5 октомври 1961 г. за премахване на изискването за легализация на чуждестранни публични актове, върху оригиналите на изготвените в Република България документи се поставя апостил, а преводът им се заверява съгласно изискванията на съответната държава. Изискванията не се прилагат по отношение на документите по ал. 3, т. 6 и 7 и по ал. 5.

Чл. 17. (1) (Изм. – ДВ, бр. 36 от 2018 г., бр. 31 от 2019 г.) Заявлението се разглежда в 14-дневен срок от подаването.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 36 от 2018 г.) Ако заявлението или приложените документи не отговарят на изискванията на чл. 16, Министерството на правосъдието изпраща съобщение до осиновяващия или до акредитираната организация по чл. 116 СК с указания за отстраняване на допуснатите недостатъци в едномесечен срок от получаване на съобщението. Същото съдържа и уведомяване, че неотстраняването на недостатъците в посочения срок ще предизвика прекратяване на производството.

(3) По искане на подателя документите му се предоставят за привеждането им в съответствие с дадените указания.

(4) Ако подателят не отстрани недостатъците в срока по ал. 2, производството се прекратява.

Чл. 18. (1) (Изм. – ДВ, бр. 36 от 2018 г., бр. 31 от 2019 г.) Осиновяващият се вписва в регистъра по чл. 113, ал. 1, т. 3 СК, ако отговаря на изискванията за осиновяване по СК. Вписването се извършва в 14-дневен срок от подаване на заявлението, съответно от представяне на документите по чл. 17, ал. 2 и съобразно постъпването им.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 31 от 2019 г.) Министерството на правосъдието писмено уведомява осиновяващия за извършеното вписване чрез акредитираната организация по чл. 116 СК. Уведомление се изпраща и до дирекцията за социално подпомагане, издала по реда на чл. 86 СК разрешението за вписване в регистъра. При отказ за вписване осиновяващият се уведомява писмено чрез акредитираната организация по чл. 116 СК, като се посочват мотивите. Отказът може да бъде оспорен по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(3) Всеки осиновяващ се вписва в регистъра със свой уникален пореден номер.

(4) За всеки вписан в регистъра осиновяващ, съответно за семейство осиновяващи, се създава, поддържа и съхранява преписка.

Чл. 19. (1) При промяна в обстоятелствата, при които е вписан в регистъра,

осиновяващият чрез акредитираната организация по чл. 116 СК уведомява Министерството на правосъдието в 14-дневен срок от настъпването.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 31 от 2019 г.) Дирекцията за социално подпомагане, издала по реда на чл. 86 СК разрешението за вписване в регистъра, уведомява Министерството на правосъдието за всяка промяна в обстоятелствата, при които е издадено, включително за извършване на ново социално проучване на годността на лицето да осинови дете или за отнемане на разрешението.

Чл. 20. (1) Министерството на правосъдието изпраща оригиналните документи от преписката на осиновяващия на компетентния орган на държавата по местопребиваване на детето с писмо с превод на английски език или на официалния език на съответната държава, осигурен от министерството. Копие от документите се съхранява по преписката на осиновяващия.

(2) С писмото по ал. 1 се изисква при определяне на осиновяващия като подходящ за дете в Министерството на правосъдието да постъпи доклад за детето и снимка в цял ръст, както и информация за последващите действия, които осиновяващият следва да предприеме.

(3) При изискани от компетентния орган на държавата по местопребиваване на детето допълнителна информация и/или документи Министерството на правосъдието незабавно уведомява осиновяващия чрез акредитираната организация по чл. 116 СК, който е длъжен да ги предостави в срока, определен от съответния орган.

Чл. 21. (1) (Изм. – ДВ, бр. 31 от 2019 г.) След постъпването на предложение за конкретно дете от съответната държава Министерството на правосъдието осигурява превод и изпраща копие от постъпилите документи на дирекцията за социално подпомагане, издала по реда на чл. 86 СК разрешението за вписване в регистъра, която в 7-дневен срок изразява становище за съответствие между годността на осиновяващия според извършеното социално проучване и характеристиките на предложеното дете.

(2) Документите за детето в оригинал се предоставят на осиновяващия чрез акредитираната организация по чл. 116 СК, която го консултира за изразяване на съгласие или отказ за осиновяването.

(3) В двумесечен срок от получаването на документите по ал. 2 осиновяващият представя в Министерството на правосъдието декларация с нотариална заверка на подписа за своето съгласие или отказ за осиновяването във формата по чл. 16, ал. 6. Този срок се прилага, ако държавата по обичайното местопребиваване на детето не е определила друг по-кратък срок.

(4) Ако осиновяващият откаже предложението за осиновяване, Министерството на правосъдието уведомява за това компетентния орган на държавата по обичайното местопребиваване на детето.

(5) Ако в срока по ал. 3 в Министерството на правосъдието не се получи отговор, осиновяващият се заличава от регистъра, което се съобщава на компетентния орган на държавата по обичайното местопребиваване на детето.

Чл. 22. (1) (Изм. – ДВ, бр. 36 от 2018 г.) Съгласието на осиновяващия за осиновяване на дете с обичайно местопребиваване в държава, която не е страна по Хагската конвенция, се изпраща на съответния компетентен орган. Когато осиновяващият е заявил съгласие за осиновяване на дете с обичайно местопребиваване в държава, страна по Хагската конвенция, съгласието и становището по чл. 21, ал. 1 се представят пред Съвета по международно осиновяване за обсъждане и изразяване на мнение пред министъра на правосъдието.

(2) Съобразно изразеното от съвета мнение министърът на правосъдието дава или отказва да даде съгласие за продължаване на процедурата по осиновяване.

(3) Отказът на министъра се съобщава на осиновяващия и на компетентния орган на държавата по обичайно местопребиваване на детето и може да бъде оспорен по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(4) Съгласието на министъра на правосъдието за продължаване на процедурата по осиновяване и съгласието на осиновяващия се изпращат от Министерството на правосъдието на централния орган на държавата по обичайно местопребиваване на детето с писмо с превод на английски език или на официалния език на съответната държава, осигурен от министерството. Осиновяващият чрез акредитираната организация по чл. 116 СК се уведомява за изпращането на документите.

(5) Осиновяващият чрез акредитираната организация по чл. 116 СК представя в Министерството на правосъдието информация за допускане на осиновяване на предложеното дете в едномесечен срок от приключване на производството. Когато детето е с обичайно местопребиваване в държава, страна по Хагската конвенция, се представя заверено копие на удостоверение по чл. 23 от конвенцията в официален превод на български език. Когато детето е с обичайно местопребиваване в държава, която не е страна по Хагската конвенция, се представя заверено копие от документа за допускане на осиновяването в официален превод на български език.

Чл. 23. (1) Заличаване от регистъра се извършва:

1. по искане на осиновяващия;
2. когато е отпаднала годността му за осиновяване поради изтичане на срока на валидност или отнемане на разрешението за вписване;
3. при смърт;
4. при осиновяване на дете с обичайно местопребиваване в чужбина;

5. в случаите по чл. 21, ал. 5.

(2) Семейство осиновяващи се заличава, ако условията по ал. 1 са налице и за двамата съпрузи.

(3) Заличаването се извършва след получаване на съответните документи.

(4) (Доп. – ДВ, бр. 31 от 2019 г.) Министерството на правосъдието уведомява осиновяващия чрез акредитираната организация по чл. 116 СК, дирекцията за социално подпомагане, издала по реда на чл. 86 СК разрешението за вписване в регистъра, и компетентния орган на държавата по обичайно местопребиваване на детето за извършеното заличаване.

Раздел V

Публичен регистър на акредитираните организации за посредничество при международно осиновяване

Чл. 24. (1) В регистъра се вписват служебно акредитираните организации за посредничество при международни осиновявания по чл. 116 СК, получили разрешение от министъра на правосъдието.

(2) Всяка акредитирана организация се вписва в регистъра със свой уникален пореден номер в едномесечен срок от издаване на разрешението.

(3) За всяка вписана в регистъра акредитирана организация се създава, поддържа и съхранява акредитационна преписка.

(4) Заличаване на акредитирана организация се извършва служебно при прекратяване на дейността по реда на наредбата по чл. 116, ал. 3 СК.

Глава трета

ДАВАНЕ НА СЪГЛАСИЕ ЗА ОСИНОВЯВАНЕ НА ДЕТЕ С ОБИЧАЙНО МЕСТОПРЕБИВАВАНЕ В РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ ОТ ЛИЦЕ С ОБИЧАЙНО МЕСТОПРЕБИВАВАНЕ В ЧУЖБИНА

Раздел I

Условия за осиновяване

Чл. 25. Дете с обичайно местопребиваване в Република България може да бъде осиновено от лице с обичайно местопребиваване в чужбина, ако отговаря на изискванията

на чл. 110 СК.

Чл. 26. (1) Лице с обичайно местопребиваване в чужбина, което желае да осинови дете с обичайно местопребиваване в Република България, следва да отговаря на изискванията по чл. 111 СК.

(2) Лицето по ал. 1 трябва да притежава разрешение за осиновяване на дете съгласно правото на държавата по обичайното местопребиваване.

Раздел II

Определяне на подходящ осиновяващ

Чл. 27. Дирекция "Международна правна закрила на детето и международни осиновявания" проучва вписаните в регистрите деца и осиновяващи за възможността за осъществяване на осиновяване, изготвя доклади и ги представя пред Съвета по международно осиновяване за обсъждане и приемане на решения.

Чл. 28. (1) В срок 60 дни от вписването на децата в регистъра по чл. 113, ал. 1, т. 1 СК Съветът по международно осиновяване разглежда кандидатурите за определяне на подходящ осиновяващ съобразно поредността на вписване на осиновяващите в регистъра, изразените от тях предпочитания, както и обстоятелствата от значение за интереса на детето.

(2) Докладите за децата се разглеждат от съвета по реда на вписването и се съпоставят с данните от докладите на осиновяващите и условията, съдържащи се в разрешенията по чл. 26, ал. 2.

(3) За определяне на осиновяващ съветът обсъжда всички подходящи кандидатури.

(4) При вземане на решение за определяне на подходящ осиновяващ съветът се ръководи освен от критериите по ал. 1 и от възможностите на осиновяващия да осигури физическо, психическо и социално благополучие на детето, както и от информацията за личността на осиновяващия и другите обстоятелства от значение за осиновяването. Преценката се извършва на основание докладите за осиновяващите, изготвени от съответните компетентни органи.

(5) Решението се отразява в протокола от заседанието и съдържа данни за детето и за осиновяващия и кратки мотиви.

(6) Когато съветът констатира обстоятелствата по чл. 112, ал. 6 СК, уведомява министъра на правосъдието за необходимостта от предприемане на специалните мерки за осиновяване.

Чл. 29. (1) За взетите от съвета решения по чл. 28, ал. 5 се изготвя доклад до министъра на правосъдието с предложение за определяне на подходящ осиновяващ. Докладът съдържа информация и за децата по чл. 28, ал. 6, за които е необходимо предприемане на специални мерки за осиновяване.

(2) Министърът определя или мотивирано отказва да определи предложения от съвета подходящ осиновяващ, ако при определянето му не са спазени изискванията на чл. 28, ал. 4. При отказ съветът отново обсъжда доклада за детето.

(3) При определяне на предложения от съвета подходящ осиновяващ министърът подписва удостоверение за даване на ход на процедурата по осиновяване.

Чл. 30. (1) Ако определеният подходящ осиновяващ е с обичайно местопребиваване в държава, страна по Хагската конвенция, на централния орган на приемащата държава и на акредитираната организация по чл. 116 СК се изпраща удостоверение за даване ход на процедурата по осиновяване, доклад за детето и удостоверение за идентичност със снимка в цял ръст. При необходимост могат да бъдат предоставени и видеозаписи и други материали относно детето.

(2) Ако определеният подходящ осиновяващ е с обичайно местопребиваване в държава, която не е страна по Хагската конвенция, документите за детето по ал. 1 се изпращат на акредитираната организация по чл. 116 СК.

Чл. 31. (1) В двумесечен срок от получаване на удостоверението по чл. 29, ал. 3 от централния орган на държавата по обичайно местопребиваване на осиновяващия в Министерството на правосъдието следва да постъпи уведомление за съгласие или несъгласие за даване ход на процедурата по осиновяване на конкретното дете.

(2) (Нова – ДВ, бр. 36 от 2018 г.) Когато властите на приемащата държава изискват извършването на определени изследвания на детето за осиновяване от областта на вирусологията, микробиологията и/или паразитологията, същите могат да бъдат извършени след подадено заявление и за сметка на определения подходящ осиновяващ. Министерството на правосъдието уведомява незабавно съответната регионална дирекция за социално подпомагане и акредитираната организация по чл. 116 СК за оказване на съдействие.

(3) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 36 от 2018 г., изм., бр. 31 от 2019 г.) В същия срок в Министерството на правосъдието чрез централния орган или акредитираната организация по чл. 116 СК постъпва и писмено съгласие или отказ на осиновяващия за осиновяването. Съгласието на осиновяващия се дава с декларация с нотариална заверка на подписа, която съдържа изявление, че е запознат със здравословното състояние на детето и последиците от осиновяването, че е осъществил контакт с детето и желае започване на съдебно производство.

(4) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 36 от 2018 г., изм., бр. 31 от 2019 г.) При съгласие от осиновяващия за осиновяване от централния орган или от акредитираната организация по чл. 116 СК се подава заявление за даване съгласие от министъра на правосъдието по чл. 117, ал. 1 СК. Към заявлението се прилагат и:

1. декларация от осиновяващия с нотариална заверка на подписа, че детето няма да

бъде подлагано на експериментално лечение и че приживе части от тялото му няма да бъдат използвани за донорски цели;

2. декларация по чл. 89, ал. 6 СК;

3. (доп. – ДВ, бр. 31 от 2019 г.) документ за платена държавна такса по чл. 117, ал. 4 СК, освен когато таксата е платена по електронен път;

4. документ, удостоверяващ, че компетентен орган в държавата по обичайно местопребиваване на осиновяващия ще осъществява следосиновително наблюдение на конкретно дете в продължение на 2 години от допускане на осиновяването.

(5) (Предишна ал. 4 - ДВ, бр. 36 от 2018 г.) Документите, изготвени в чужбина, се представят във формата по чл. 10, ал. 8.

(6) (Предишна ал. 5, изм. - ДВ, бр. 36 от 2018 г.) По изключение срокът по ал. 1 може да бъде удължен с един месец на основание подадено по реда на чл. 10, ал. 1 или 2 заявление до Министерството на правосъдието поради обстоятелства, възпрепятстващи даването на съгласие или несъгласие за осиновяването. Заявлението се подава преди изтичане на срока по ал. 1.

Чл. 32. (1) В срока по чл. 31, ал. 1 осиновяващият е длъжен да осъществи личен контакт с детето с продължителност не по-кратка от 5 дни.

(2) Ако контакт с посочената в ал. 1 продължителност не може да се осъществи поради заболяване, финансови затруднения, неотложни служебни ангажименти или затруднения в уреждането на пътуването, осиновяващият представя декларация с нотариална заверка на подписа, съдържаща изявление, че приема риска за произхода и бъдещото физическо и психическо състояние и развитие на детето, и посочва причината.

(3) В случаите по ал. 2 контактът с детето може да се осъществи от единия от съпрузите и/или да бъде по-кратък.

(4) Осиновяващият чрез централния орган или акредитираната организация по чл. 116 СК уведомява писмено Министерството на правосъдието за осъществяването на контакта не по-късно от 7 дни преди заявения период.

(5) Министерството на правосъдието в зависимост от характеристиките на детето може да изиска контактът освен от преводач да бъде подпомогнат и от съответен специалист на акредитираната организация по чл. 116 СК.

(6) Министерството на правосъдието съдейства за осъществяването на контакта, като:

1. уведомява писмено ръководителя на специализираната институция или услуга от резидентен тип, където е настанено детето, или съответната регионална дирекция за

социално подпомагане за дете, настанено в приемно семейство, за периода, през който ще се осъществи контактът, и лицата, които ще участват;

2. указва на лицата по т. 1, че следва да информират социалния работник, водещ случая на детето, за предстоящия контакт, който предоставя писмена информация на Министерството на правосъдието кога, между кои лица и в каква обстановка е протекъл контактът, включително всяко друго обстоятелство от значение за процедурата по осиновяване.

Раздел III

Съгласие на министъра на правосъдието за извършване на осиновяване.

Изпращане на молбата за осиновяване в съда

Чл. 33. (1) В 14-дневен срок от постъпване на документите по чл. 31 и чл. 32, ал. 6, т. 2 или след отстраняване на недостатъци по тях министърът на правосъдието дава съгласие за осиновяването по чл. 117, ал. 1 СК.

(2) Министърът на правосъдието отказва да даде съгласие при:

1. установяване на обстоятелства, които не са в интерес на детето;
2. допуснати съществени нарушения в процедурата по осиновяването.

(3) Отказът на министъра се съобщава на осиновяващия и на централния орган или акредитираната организация по чл. 116 СК и може да бъде оспорен по реда на Административнопроцесуалния кодекс. При отказ съветът отново обсъжда доклада за детето.

(4) Ако осиновяващият е дал съгласие за осиновяване, но в двумесечен срок от изтичане на срока по чл. 31 не е постъпило уведомление за съгласие или несъгласие от централния орган, се предприемат действията по чл. 37.

Чл. 34. (1) В 7-дневен срок от уведомяване за дадено от министъра на правосъдието съгласие за осиновяването осиновяващият чрез акредитираната организация по чл. 116 СК или централния орган подава молба за осиновяване до Софийския градски съд чрез Министерството на правосъдието. Към молбата се прилага документ за платена държавна такса съгласно Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по Гражданския процесуален кодекс.

(2) Министерството на правосъдието изпраща молбата и документите на детето и осиновяващия в съда в 7-дневен срок от получаване на документите по ал. 1. По досието на детето и переписката на осиновяващия се съхраняват копия.

Чл. 35. (1) Заверен препис от съдебното решение за допускане на осиновяването се

представя в Министерството на правосъдието в 7-дневен срок от влизането му в сила – от осиновителя или представляващата акредитирана организация по чл. 116 СК.

(2) Въз основа на влязлото в сила съдебно решение министърът на правосъдието в 14-дневен срок от представяне на документа по ал. 1 издава удостоверение, че осиновяването е извършено в съответствие с Хагската конвенция, което се предоставя на осиновителя чрез акредитираната организация по чл. 116 СК или централния орган.

Чл. 36. (1) Осиновителят чрез централния орган или чрез акредитираната организация по чл. 116 СК на всеки 6 месеца представя в Министерството на правосъдието доклад за състоянието на детето до две години след осиновяването му, изготвен от съответния компетентен орган.

(2) Докладът трябва да отговаря на изискванията за форма по чл. 10, ал. 8.

Раздел IV

Отказ на осиновяващия за извършване на осиновяването

Чл. 37. (1) При писмен отказ на осиновяващия, непостъпване на отговор или в случаите по чл. 33, ал. 4 Съветът по международно осиновяване предприема действия за определяне на друг подходящ осиновяващ за детето.

(2) Писменият отказ задължително съдържа и изявление за продължаване на участието в осиновителни процедури и характеристики на детето, което желае да осинови осиновяващият, или за заличаване от регистъра по чл. 113, ал. 1, т. 2 СК.

(3) В едномесечен срок от постъпване на отказа осиновяващият, който го е направил, се вписва служебно в регистъра под нов номер.

(4) Осиновяващият се заличава от регистъра, ако в Министерството на правосъдието не се получи отговор в сроковете по чл. 31.

(5) Осиновяващият запазва номера, под който е вписан в регистъра, по решение на съвета, при мотивиран отказ от осиновяване поради здравословни проблеми на детето, за които осиновяващият не е бил информиран, или при несъответствие на предложението със заявените от него характеристики за дете.

Раздел V

Съгласие на министъра на правосъдието за осиновяване на дете от лицата по чл. 82, ал. 2 СК

Чл. 38. (1) При осиновяване от лице с обичайно местопребиваване в чужбина на дете на съпруг, както и от лицата по чл. 82, ал. 2 СК се прилагат съответно разпоредбите по

чл. 10 и 11.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 36 от 2018 г.) Заявлението за осиновяване по чл. 10, ал. 1 съдържа и данни за детето, включително неговия настоящ адрес. Освен документите за осиновяващия по чл. 10, ал. 4 към заявлението се прилагат и:

1. удостоверение за раждане на детето;
2. медицинско свидетелство, отразяващо физическото и психическото състояние на детето;
3. писмено съгласие на родителите за осиновяване от осиновяващия с нотариална заверка на подписа или препис от акт за смърт.

(3) Министерството на правосъдието в срока по чл. 11, ал. 1 изисква от дирекцията за социално подпомагане по настоящия адрес на детето социален доклад, който съдържа становище за исканото осиновяване.

Чл. 39. (1) Осиновяващият и детето не се вписват в регистрите при международно осиновяване.

(2) Въз основа на постъпилите документи по чл. 38 за осиновяващия и детето се изготвят доклади, които се представят пред Съвета по международно осиновяване за вземане на решение за определяне на подходящ осиновяващ. Съветът взема решение по реда на чл. 28, ал. 4, като взема предвид обстоятелството, че осиновяващият е лице по чл. 82, ал. 2 СК и е налице изрично съгласие от родителите на детето за осиновяването му.

(3) Производството се развива по реда на чл. 29 до чл. 36, като изискването по чл. 32 за личен контакт между дете и осиновяващ не се прилага.

Глава четвърта

СПЕЦИАЛНИ МЕРКИ ЗА ОСИНОВЯВАНЕ

Раздел I

Публикуване и предоставяне на информация

Чл. 40. (1) В случаите по чл. 112, ал. 6 СК министърът на правосъдието предприема специални мерки за осиновяване чрез:

1. (изм. – ДВ, бр. 3 от 2018 г., в сила от 5.01.2018 г.) публикуване на списък с информация за всяко дете, за което Съветът по международно осиновяване е констатирал условията по чл. 112, ал. 6 СК през предходния месец; списъкът се публикува веднъж месечно между 25-о и 30-о число и може да бъде достъпен от акредитирана организация по чл. 116 СК;

2. предоставяне на информация и подробни данни за конкретно дете от списъка по т. 1 по подадено заявление от акредитирана организация по чл. 116 СК.

(2) (Доп. – ДВ, бр. 3 от 2018 г., в сила от 5.01.2018 г., изм., бр. 36 от 2018 г.) Редът и условията за достъпване, предоставяне, събиране и използване на информация за деца по ал. 1, т. 1 и подаване на заявления и документи на осиновяващи се определят със заповед на министъра на правосъдието, която се публикува на интернет страницата на министерството.

(3) Акредитираната организация по чл. 116 СК предоставя получените и/или събрани материали и информация за всяко дете на акредитирана организация в чужбина, която ги използва само за целите за осиновяване на детето и при спазване на съответните изисквания за защита на личните данни. Недопустимо е публикуването на информация и/или материали за дете в интернет, без достъпът до тях да се контролира от акредитираната организация в чужбина, на която са предоставени.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 36 от 2018 г.) Акредитираната организация по чл. 116 СК връща материалите и документите по ал. 1, т. 2, ако в двумесечен срок от получаването им в Министерството на правосъдието не е постъпило заявление от осиновяващ, както и при направен отказ от осиновяващ за осиновяване на конкретното дете. Информацията за децата се публикува в списъка по ал. 1, т. 1.

Раздел II

Заявление от осиновяващ чрез специалните мерки за осиновяване

(Загл. изм. - ДВ, бр. 36 от 2018 г.)

Чл. 41. (Изм. – ДВ, бр. 3 от 2018 г., в сила от 5.01.2018 г., бр. 36 от 2018 г.) Заявление за осиновяване на дете, за което са предприети специални мерки за осиновяване, може да бъде подадено от невписан или вписан в регистъра по чл. 113, ал. 1, т. 2 СК осиновяващ чрез акредитирана организация по чл. 116 СК. В заявлението се посочват трите имена, дата на раждане, основни диагнози и състояния при детето и номер на профила му в списъка по чл. 40, ал. 1, т. 1.

Чл. 42. (1) (Изм. – ДВ, бр. 36 от 2018 г.) Осиновяващ, който не е вписан в регистъра, подава заявление по чл. 41, което съдържа и информацията по чл. 10, ал. 3. Към заявлението се прилагат документи по чл. 10, ал. 6 и документ от съответен орган или организация, удостоверяващ, че осиновяващият е предприел действия за извършване на социално проучване с оглед осиновяване на конкретното дете.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 36 от 2018 г.) Заявлението се разглежда незабавно. При установяване на недостатъци в заявлението или приложените документи Министерството на правосъдието уведомява акредитираната организация по чл. 116 СК и дава указания за

отстраняването им в едномесечен срок. За първоначалното разглеждане на заявлението и документите по ал. 1 изискванията за форма по чл. 10, ал. 8 не са задължителни. Постъпилото заявление може да се представи пред Съвета по международно осиновяване за вземане на решение за одобряване.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 3 от 2018 г., в сила от 5.01.2018 г., бр. 36 от 2018 г.) След уведомление, че заявлението е одобрено, осиновяващият чрез акредитираната организация по чл. 116 СК представя документите по чл. 10 за вписване в регистъра по чл. 113, ал. 1, т. 2 СК. Документите във формата по чл. 10, ал. 8 се представят в сроковете, определени със заповедта по чл. 40, ал. 2. При непредставяне на документите за вписване в сроковете, определени със заповедта по чл. 40, ал. 2, процедурата се прекратява, а профилът на детето се публикува отново в списъка по чл. 40, ал. 1, т. 1.

(4) (Изм. и доп. – ДВ, бр. 36 от 2018 г.) Ако заявлението не е одобрено, осиновяващият се уведомява писмено ведно с мотивите чрез акредитираната организация по чл. 116 СК, а информацията за детето/децата се публикува в списъка по чл. 40, ал. 1, т. 1. Уведомлението подлежи на оспорване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 36 от 2018 г.) Осиновяващият се вписва в регистъра по чл. 113, ал. 1, т. 2 въз основа на заявлението и представените документи по ал. 3. Вписването се извършва на датата, на която в Министерството на правосъдието е постъпил последният изискуем документ и в съответствие с реда на постъпването.

Чл. 43. (1) (Изм. – ДВ, бр. 36 от 2018 г.) Осиновяващ, който е вписан в регистъра по чл. 113, ал. 1, т. 2 СК, подава заявление по чл. 41 и писмо-препоръка от работещите с него специалисти относно възможностите за задоволяване на потребностите на конкретното дете.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 36 от 2018 г.) Заявлението се разглежда незабавно. При установяване на недостатъци в заявлението или в приложените документи Министерството на правосъдието уведомява акредитираната организация по чл. 116 СК и дава указания за отстраняването им в едномесечен срок. За първоначалното разглеждане на заявлението и документа по ал. 1 изискванията за форма по чл. 10, ал. 8 не са задължителни. Постъпилото заявление може да се представи пред Съвета по международно осиновяване за вземане на решение за одобряване.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 36 от 2018 г.) След уведомление, че заявлението е одобрено, осиновяващият чрез акредитираната организация по чл. 116 СК представя документите по ал. 1 в сроковете, определени със заповедта по чл. 40, ал. 2, и във формата по чл. 10, ал. 8.

(4) (Изм. и доп. – ДВ, бр. 36 от 2018 г.) Ако заявлението не е одобрено, осиновяващият се уведомява писмено ведно с мотивите чрез акредитираната организация по чл. 116 СК, а информацията за детето/децата се публикува в списъка по чл. 40, ал. 1, т. 1. Уведомлението подлежи на оспорване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(5) Ако характеристиките на детето по чл. 40, ал. 1, т. 1 не съответстват на разрешението за осиновяване, осиновяващият представя актуализирани документи за годност в сроковете, определени със заповедта по чл. 40, ал. 2, и във формата по чл. 10, ал. 8.

(6) (Изм. – ДВ, бр. 3 от 2018 г., в сила от 5.01.2018 г.) При непредставяне на документите по ал. 3 и 5 в сроковете, определени със заповедта по чл. 40, ал. 2, процедурата се прекратява, а профилът на детето се публикува отново в списъка по чл. 40, ал. 1, т. 1.

Чл. 44. (1) Доклад за осиновяващия, изготвен след вписването или актуализиран, въз основа на документите по чл. 43, ал. 3 и 5 и доклад за детето се представят незабавно пред Съвета по международно осиновяване.

(2) Съветът взема решение по реда на чл. 28, ал. 4, като съобразява обстоятелството, че за детето са предприети специални мерки за осиновяване.

(3) Производството се развива по реда на чл. 29 до чл. 36.

ДОПЪЛНИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

§ 1. По смисъла на тази наредба:

1. "Централен орган" е органът на съответната държава, определен по чл. 6 от Хагската конвенция.

2. "Социален доклад" е докладът, изготвен от компетентен орган в държавата по обичайно местопребиваване на осиновяващия, който съдържа информация относно: самоличността на осиновяващия, правоспособността и годността му да осинови, личностна характеристика, образование и професионална квалификация, семейното и здравословното състояние, социално-икономически статус и условията на живот, членове на семейството, здравословното им състояние и отношение към осиновяването, мотивите за осиновяване, характеристики на детето/децата, които е годен да осинови, други обстоятелства, изисквани от закона. За осиновяващ с обичайно местопребиваване в Република България докладът се изготвя от дирекцията за социално подпомагане по постоянния му адрес.

3. "Доклад за детето" е докладът, изготвен от Министерството на правосъдието, който съдържа информация относно: самоличността на детето, социален и здравен статус на родителите, история на отглеждането и мерки за закрила, съгласия и годност за осиновяване, здравословно състояние, включително история на заболяванията и специални нужди, психическо развитие и характеристики на поведението, други обстоятелства от значение за осиновяването.

4. "Досие на дете" е досието, създадено от документите на детето, предоставени от

съответната регионална дирекция за социално подпомагане за вписване в регистъра по чл. 113, ал. 1, т. 1 СК, актуализацията им и допълнително представените такива. Досието съдържа и кореспонденцията със съответните компетентни органи и организации.

5. (Изм. – ДВ, бр. 36 от 2018 г.) "Преписка на осиновяващ" е преписката, създадена от заявлението от осиновяващия и приложените към него документи за вписване в регистрите по чл. 113, ал. 1, т. 2 и 3 СК, актуализацията им и допълнително представени такива. Преписката съдържа и кореспонденцията със съответните компетентни органи и организации.

6. "Акредитационна преписка" е преписката, създадена от заявлението за издаване на разрешение за посредничество при международно осиновяване и приложените към него документи, издаденото разрешение, актуализирани документи и допълнително представени такива. Преписката съдържа и кореспонденцията със съответните компетентни органи и организации.

7. (Изм. – ДВ, бр. 36 от 2018 г.) "Официален превод на български език" е преводът, извършен от лице от списъка на физическите лица, които извършват преводи на документи и други книжа от български на чужд език и от чужд на български език на територията на Република България, поддържан от Министерството на външните работи или от лице, определено от ръководителите на дипломатическите или консулските представителства на Република България в чужбина.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 2. Наредба № 13 от 2009 г. за определяне на условията и реда за даване на съгласие за международно осиновяване и за воденето на регистрите на международните осиновявания (ДВ, бр. 80 от 2009 г.) се отменя.

§ 3. Наредбата се издава на основание чл. 112, ал. 2, т. 3 във връзка с ал. 6 и чл. 113, ал. 4 от Семейния кодекс и чл. 84, ал. 3 от Кодекса на международното частно право и влиза в сила от деня на обнародването ѝ в "Държавен вестник".

ЗАКЛЮЧИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

към Наредбата за изменение и допълнение на Наредба № 3 от 2014 г. за условията и реда за водене

на регистрите при международно осиновяване и даване на съгласие от министъра на правосъдието

(ДВ, бр. 3 от 2018 г., в сила от 5.01.2018 г.)

§ 9. Наредбата влиза в сила от деня на обнародването ѝ в "Държавен вестник", с изключение на § 1, който влиза в сила от 1 януари 2018 г.

НАРЕДБА

за изменение и допълнение на Наредба № 3 от 2014 г. за

условията и реда за водене на регистрите при международно

осиновяване и даване на съгласие от министъра на правосъдието
(ДВ, бр. 36 от 2018 г.)

.....
§ 12. Навсякъде в наредбата, с изключение на чл. 7, ал. 2, т. 3, наименованието на раздел III от глава трета, чл. 34 и т. 5 от приложение № 2 към чл. 7, ал. 2, т. 11, думите "молба", "молбата", "молби" се заменят съответно със "заявление", "заявлението", "заявления".

ПРЕХОДНА РАЗПОРЕДБА

към Наредбата за изменение и допълнение на Наредба № 3 от 2014 г.
за условията и реда за водене на регистрите при международно осиновяване
и даване на съгласие от министъра на правосъдието
(ДВ, бр. 31 от 2019 г.)

§ 13. Заявленията, подадени до влизането в сила на тази наредба, се разглеждат при досегашните условия и по досегашния ред.

Приложение № 1

към чл. 7, ал. 2, т. 9

Индивидуална характеристика

1. Основни данни:

- Три имена:
- Дата и място на раждане:
- Място на отглеждане:

2. Общо физическо развитие:

- Соматичен статус (телесна конфигурация и здравословно състояние):
- Моторика:

обща:

фина:

3. Психологичен статус.

- Възприятия и представи:
- Внимание:
- Памет:
- Мислене:
- Въображение:
- Интелект:
- Пространствена и времева ориентация:

4. Емоционално развитие (преобладаващи емоционални състояния, ниво на тревожност; депресия; агресивност):

5. Езиково-говорни умения и общуване (умения за комуникация и водене на диалог, изразяване на чувства при общуване, използване на невербални средства при общуване):

6. Личностно развитие (самооценка; характерови особености; интереси):

7. Ориентация в междучовешките отношения (с връстници; с възрастни):

8. Игрова дейност (умения за игра, предпочитания (самостоятелно или с връстници), участие в сюжетни и символни игри):

9. Учебна дейност (знания, умения и компетенции на детето/ученика;

предпочитани учебни предмети и дейности; затруднения в учебно-възпитателния процес):

10. Битово-хигиенни навици/умения за самообслужване (вкл. сън, хранене и др.):

11. Отношение/нагласи към осиновителния процес:

Дата:

Изготвил:

(имена, длъжност, подпис)

Забележка. Изготвя се от психолог/педагог.

Приложение № 2

към чл. 7, ал. 2, т. 11

Доклад относно правния статус

1. Информация за детето:

– три имена:

– дата на раждане:, акт за раждане №/.....г.:

– място на раждане:

– ЕГН:

– пол:

– гражданство:

– етнически произход:

– специални нужди:

2. Подробности за биологичното семейство:

2.1. Майка:

– три имена:

– ЕГН:

– постоянен адрес:

– настоящ адрес:

– гражданство:

– етнически произход:

– семейно положение:

– дееспособност:

– здравословно състояние:

2.2. Баща:

– три имена:

– ЕГН:

– постоянен адрес:

– настоящ адрес:

– гражданство:

– етнически произход:

- семейно положение:
- дееспособност:
- здравословно състояние:

2.3. Братя и сестри:

- три имена:

– ЕГН:

– мярка за закрила:

– вписване в регистъра:

– емоционална връзка между децата:

3. Хронология на предприетите мерки за закрила на детето:

4. Данни за контакти с родители, роднини или близки:

5. Процедура по вписване в регистъра на деца за пълно осиновяване:

– Предпоставки за вписване на детето (описание на изпълнен фактически състав на чл. 84, ал. 1 СК или чл. 84, ал. 2 СК, или чл. 84, ал. 3 СК):

– Уведомление от ДСП или молба от настойник/попечител до РДСП за вписване на детето в регистъра от г. с вх. №.....

– Издадена заповед №/..... г. на директора на РДСП за вписване на детето в регистъра на основание (чл. 84, ал. 1 СК или чл. 84, ал. 2 СК, или чл. 84, ал. 3 СК):

– Съобщаване по реда на чл. 61, ал. 1 АПК на заповедта на участниците в производството и на заинтересованите лица:

– Съобщаване по реда на чл. 61, ал. 3 АПК – причини:

– Информация за постъпила жалба срещу заповедта в срока на обжалване:

– Дата на влизане в сила на заповедта:

– Дата на вписване на детето в регистъра:

6. Действия за национално осиновяване:

– Информация за заседанията на Съвета по осиновяване, на които е обсъдено досието на детето, и взетите решения, в това число данни за определените подходящи осиновяващи и предприетите от тях действия:

– Дата на заседанието на Съвета по осиновяване при РДСП, на което е взето решение да бъде уведомен Съветът по международно осиновяване за детето, и мотиви за взетото решение (изпълнен фактически състав на разпоредбата на чл. 113, ал. 2 СК):

7. Становище за необходимост от предприемане на международно осиновяване като крайна мярка за закрила при отчитане мнението и нагласите на детето (въз основа на становището от ДСП):

Дата на съставяне на доклада:

